

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 15 stemte for, 146 imod.

Ændringsforslag nr. 4
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5
vedtoges med 84 stemmer mod 77.

Ændringsforslag nr. 6
vedtoges med 86 stemmer mod 75.

Ændringsforslag nr. 7 betragtedes som
bortfaldet efter vedtagelsen af ændringsfor-
slag nr. 6.

Ændringsforslag nr. 9
forkastedes, idet 9 stemte for, 152 imod.

Ændringsforslag nr. 8
forkastedes, idet 28 stemte for, 133 imod.

Ændringsforslag nr. 10–12
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 13
forkastedes, idet 69 stemte for, 92 imod.

Ændringsforslag nr. 14
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 15–18
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 19
vedtoges med 142 stemmer mod 19.

§ 1 med de foretagne ændringer
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 20 betragtedes som
bortfaldet efter vedtagelsen af ændringsfor-
slag nr. 6.

§ 2 og ændringsforslag nr. 22
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 21 betragtedes som
bortfaldet efter vedtagelsen af ændringsfor-
slag nr. 22.

§ 3 med den foretagne ændring
vedtoges uden afstemning

Lovforslagets overgang til tredje behand-
ling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet be-
handling i udvalget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrø-
rende forslag til lov om begrænsning af løn
under sygdom. (Lovforslag nr. L 5).

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 15 stemte for, 146 imod.

§ 1 med den foretagne ændring
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 15 stemte for, 146 imod.

Ændringsforslag nr. 4 og 5, § 2, således
ændret, § 3 og ændringsforslag nr. 6 om en
ny affattelse af § 4
vedtoges uden afstemning.

§ 4 i den nye affattelse
vedtoges med 146 stemmer mod 15.

Ændringsforslag nr. 7 om, at § 4 udgår,
var dermed forkastet.

Lovforslagets overgang til tredje behand-
ling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet be-
handling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 6:

*Forslag til lov om ændring af lov om folke-
pension, om ændring af lov om invalidepension
m.v. og om ændring af lov om pension til en-
ker m.fl. (Indtægtsregulering på grundlag af
arbejdsindtægter for personer i alderen 67–69
år m.v.).*

(Fremsat 5/10 82. Første behandling 8/10
82. Betænkning 12/10 82).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænk-
ningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet
ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 12 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 7:

Forslag til lov om ændring af visse reguleringsbestemmelser i den sociale lovgivning. (Bortfald af pristalsregulering m.v.).

(Fremsat 5/10 82. Første behandling 8/10 82. Betænkning 12/10 82).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Albertsen (S):

Inden jeg siger noget om socialdemokratiets stilling til de ændringsforslag og de to lovforslag, vi her drøfter, vil jeg gerne om udvalgsarbejdet sige, at det jo er foregået under et stærkt pres, og jeg vil godt understrege, at det for nogle af forslagene vedkommende principielt ikke er særlig tilfredsstillende, at der har været et sådant pres.

På den anden side må jeg blankt erkende et medansvar for, at vi har accepteret de arbejdsvilkår; der er ikke noget i den forbindelse at kritisere den nye formand for udvalget for. Den kritik må vi tage ansvaret for selv.

Med hensyn til lovforslag nr. L 6 markerede socialdemokratiet klart, at vi var tilhængere af den første del af lovforslaget, nemlig vedrørende indtægtsregulering af pensioner, når det drejer sig om borgere, der er over 67 år, hvis det er arbejdsindtægter, der er tale om, og det er det, lovforslaget går ud på.

Vi har ikke under udvalgsarbejdet mødt argumenter, der har talt imod den holdning, vi indtil da har haft og altså også har nu. Vi har tværtimod fået forstærket vores tro på, at den holdning, som vi i flere år har forfægtet, er rigtig og er overensstemmende med dem, der repræsenterer denne gruppe borgere.

Folke- og invalidepensionisternes kontaktdvalgs fremmøde i udvalget understregede klart den vurdering, vi har anlagt, og som jo går på, at enten er man lønmodtager eller erhvervsdrivende, eller også er man pensionist. Det er efter deres opfattelse og efter vores opfattelse ikke rimeligt at opretholde den ordning, vi indtil nu har haft, med begge funktioner. Vi er glade for, at der nu er blevet tilslutning til et socialdemokratisk forslag. Andre må jo så forklare, hvorfor de har ændret holdning, om det er, fordi de er kommet til at sidde andre steder – det kan man vel tænke sig er forklaringen.

Derimod må jeg sige, at den anden del af lovforslag nr. L 6, nemlig spørgsmålet om at ophæve dyrtidsreguleringen og i stedet for gå over til en 2 gange 3 pct.s regulering for de kommende år, var vi stærkt kritiske over for. Her har vi ligeledes fået bekræftet, at vi talte på pensionisternes vegne, og vi er glade for, at ministeren her har erkendt de politiske vilkår med hensyn til, hvordan stillingen i øvrigt var i udvalget.

Jeg har forstået på denne regering, som jo har fortalt smukt om alle de lyse ting, der ville ske, at den ville komme med to glade nyheder om ugen. Jeg har ikke rigtig kunnet følge med i, hvor mange der er afleveret på dette område, men jeg vil personlig betragte fremkomsten af dette ændringsforslag som en god nyhed. Jeg ved ikke, om statsministeren og socialministeren også vil rubricere det i denne kategori. Jeg skal straks sige, at vi tilslutter os socialministerens ændringsforslag herom.

Men herudover har vi måttet forpligte os til at tale en lille smule om virkningerne af regeringens holdning med hensyn til realisation af beslutningsforslag nr. B 33, om, at folk på laveste invalidepension skulle have mellemste invalidepension fra 1. januar 1983. Det har man nu oplyst, at det vil man ikke leve op til.

Vi har i denne forbindelse anmodet om, at ministeren overvejer, om det med hensyn til de sager, der har været til behandling efter beslutningsforslagets vedtagelse, altså efter 1. juni 1982, skal pålægges revaliderings- og pensionsnævnene at kigge på dem. Det vil efter de oplysninger, vi har fået, i alt dreje sig om ca. 1.500 mennesker. Vi er fortsat af den opfattelse, men vi går ud fra, at der senere i samlingen bliver mulighed for at ven-